

РЕШЕНИЕ

№ 34426

гр. София, 04.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **6037** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Г. А., подадена чрез процесуалния ѝ представител адв. И. П., срещу решение № РС-26/1 от 02.02.2024 г. на Председателя на Патентното ведомство в частта му, с което се заличава регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA - комбинирана, за всички стоки от клас 30, както и за изброените стоки в решението за клас 32 и 35 на МКСУ.

Ответникът Председателят на Патентното ведомство на Р България е оспорила жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна „Гейд 2000“ ЕООД поддържа становище, че оспореното решение № РС-26/1 от 02.02.2024 г. на Председателя на Патентното ведомство е законосъобразно, а жалбата срещу него – неоснователна.

Съдът като прецени доводите на страните, събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна :

Производството пред Патентното ведомство е образувано по искане на „Гейд 2000“ ЕООД за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA – комбинирана, за всички стоки от клас 30, както и за изброените стоки в решението за клас 32 и 35 на МКСУ.

Твърденията на молителя са били, че е действителен притежател на по-ранна нерегистрирана триизмерна марка, заявена на 28.06.2021 г. с вх. № 163218 за стоки от клас 30, които са напълно идентични и сходни на атакуваните стоки и услуги на марка с рег. № 107755 ICE RONA – комбинирана, като използването на нерегистрираната марка продължава и към датата на

подаването на заявлението за заличаване.

В искането подателят е направил подробен анализ на стоките и услугите на сравняваните марки, като е достигнал до извод за наличието на идентичност на стоките и услугите между тях. Във връзка със сравнението на противопоставените знаци молителят- заинтересована страна в настоящото производство е аргументирал наличието на съществуващо визуално и концептуално сходство между тях, което да е в състояние да обърка потребителите на сходните стоки и услуги. Посочил е че в релевантния период е разпространявал стоки от клас 30 както на територията на страната, така и извън нея, като неизползването на нерегистрираната марка е осъществявано посредством способите, визирани в чл. 13, ал. 1, т. 1 -3 и чл. 5 ЗМГО. Искането му е било регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA – комбинирана, да бъде заличена за атакуваните стоки и услуги от класове 30, 32 и 35 на МКСУ.

В законоустановения срок по чл. 76, ал. 3 ЗМГО маркопритежателят Р. Г. А. е изложила аргументи за необоснованост и неправилност на доводите във възражението, по съображенията които са изложени в него.

С обжалваното решение № РС-26/1 от 02.02.2024 г. Председателят на Патентното ведомство е намерил искането за основателно, но само в частта му по отношение на регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA – комбинирана, за всички стоки от клас 30, както и за изброените стоки в решението за клас 32 и 35 на МКСУ- аперативи, безалкохолни, безалкохолни медени напитки и пр., като е оставил без уважение искането за заличаване регистрацията на марката по отношение на останалите посочени в диспозитива на решението стоки и услуги.

Между страните няма спор, а и се установява, че противопоставената по-ранна нерегистрирана марка, на базата на която е извършено сравнението с процесната марка и взето оспореното решение на Патентното ведомство, е за следната национална заявка за марка BGTM с вх. № [ЕГН] N и е заявена за регистрация на 28.06.2021 г. от заинтересованата страна „Гейд 2000“ ЕООД за стоките от клас 30 МКСУ- ледени близалки; ледени сладкиши под формата на близалки; сорбета/сладоледи на водна основа/; сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене, ледени блокчета; ледени близалки, съдържащи мляко; плодови ледени блокчета за ядене; ледени напитки и основата на кафе; ледени напитки на основата на шоколад; ледени напитки на основата на какао; ледени близалки с вкус на мляко; лед за освежаване; ядивни скулптури от лед; шербети; лед за охлаждане.

Между страните спор няма, а и се установява, че процесната марка с национална заявка BGTM с вх. № 107755 ICE RONA – комбинирана и е заявена за регистрация на 11.07.2019 г. от жалбоподателя Р. Г. А. за стоките от клас 30- сладкиши, захарни изделия, сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене и близалки; за клас 32- аперативи, безалкохолни, ледени напитки; безалкохолни плодови напитки; трапезни води, шербети, плодови сокове, сайдери и и др.; както и за клас 35- услуги по реклама, услуги по онлайн реклама, услуги по търговия на едро и дребно с хранителни стоки и напитки, он лайн услуги по търговия на едро и дребно с хранителни стоки и услуги; предоставяне на търговска информация чрез уебсайт.

Няма спор, а и се установява, че регистрацията на процесната заявка за марка е била заличена за следните класове стоки и услуги: клас 30 /всички/- „сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи; сорбета и други заледени продукти за ядене; ледени близалки“.

Клас 32- за аперативи; безалкохолни, ледени напитки; безалкохолни плодови напитки; трапезни води, шербети, плодови напитки, доматен сок; енергийни напитки; зеленчукови сокове; изотонични напитки; коктейли; безалкохолни лимонади; напитки на основата на ориз; с изключение на заместители на мляко; напитки на основата на соя, различни от заместители на мляко; напитки от алое вера; безалкохолни напитки от разбити плодове и зеленчуци/смути/;

оршау; плодови нектари; спортни напитки обогатени с протеини; суроватъчни напитки.

Клас 35- услуги по търговия на едро и дребно с хранителни стоки и напитки; онлайн услуги по търговия на едро и дребно с хранителни стоки и напитки.

От заключението на вещото лице В. Ш. по изготвената съдебно-маркова експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло като обективно и професионално изготвено, се установява, че стоките от клас 30 „сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене; ледени близалки“ на процесната марка ползват едни и същи термини със стоките на по-ранната нерегистрирана марка „сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене; ледени близалки“, следователно тези стоки са напълно идентични.

Вещото лице уточнява, че стоките „сладкиши и захарни изделия“ от процесната марка са обобщени понятия, които обхващат по-детайлните термини „ледени сладкиши под формата на близалки“, използвани за стоките на по-ранната нерегистрирана марка на заинтересованата страна. При това положение предвид европейската и националната маркова практика, стоките следва да се считат за напълно идентични.

Стоките „ледени близалки“ на процесната марка обхващат стоките „ледени близалки, съдържащи мляко; ледени близалки с вкус на мляко“ на по-ранната нерегистрирана марка, следователно и те са идентични.

Стоките „други заледени продукти за ядене“ на процесната марка обхващат стоките „ледени блокчета; плодови ледени блокчета за ядене; ядивни скулптури от лед; шербети“, които също съгласно европейската и национална практика следва да се считат за идентични.

По отношение на стоките „захарни изделия“ на процесната марка вещото лице намира, че те са сходни във висока степен на стоките „ледени напитки на основата на кафе, ледени напитки на основата на шоколад; ледени напитки на основата на какао; шербети“ тъй като те представляват конкурентни стоки. Същото се отнася и до стоките „шоколад“ на процесната марка по отношение на стоките „ледени напитки на основата на кафе; ледени напитки на основата на шоколад и ледени напитки на основата на какао“.

По отношение на стоките от клас 35 представляващи „безалкохолни напитки“ на регистрираната марка вещото лице заключава, че е налице пълна идентичност със стоките, които са предмет на заявената от заинтересованата страна марка, означени като „ледени напитки на основата на кафе, ледени напитки на основата на шоколад; ледени напитки на основата на какао; шербети“, защото ги обхващат. Вещото лице пояснява, че ледените напитки е термин, който обикновено се използва за описване на напитки, които се сервират охладени или с лед и по същество са безалкохолни напитки. Ледените напитки не са замразени и следователно не са в твърда форма, а имат течна консистенция, в някои случаи с парченца лед.

Останалите стоки на процесната марка от този клас- аперативи и безалкохолни напитки, според заключението на вещото лице са сходни в средна степен на по-ранната нерегистрирана марка- ледени близалки; ледени сладкиши; сорбета и пр., тъй като те се различават по консистенция, но имат един и същи състав. Те са водна основа като само сменят агрегатното си състояние. Консумират се обаче по различен начин, като напитките се пият, близалките и сладоледите основно се ближат, а стоките от по-ранната марка се консумират в твърдо състояние.

Вещото лице счита, че горните стоки от клас 32 на процесната марка са допълващи се към сходните стоки на по-ранната марка, защото всички могат да се замразяват и са полуфабрикати за последващо, в повечето случаи за домашно замразяване. Не са идентични, защото формата, начинът на употреба и начинът им на съхранение са идентични. Вещото лице счита, че някои от тези стоки/по специално напитките/ са и конкуриращи се стоки, защото задоволяват едни и същи потребности, както и че имат едни и същи потребители.

По отношение на услугите от клас 35 вещото лице Ш. посочва, че услугите от този клас са допълващи се към стоките от клас 30 МКСУ- ледени близалки, ледени сладкиши и пр., защото разпространението на дадени стоки зависи от услугите по разпространението им. Обикновено се предлагат на същите места, на които се предлагат на същите места, на които се предлагат за продажба стоките – това са магазини и борси. Освен това те са насочени към едни и същи релевантни крайни потребители. Следователно те са сходни в средна степен.

Според вероятността за объркване на потребителите между стоките/услугите на сравняваните марки вещото лице, опирайки се на константата маркова практика на национално и европейско ниво заключава, че възможността за объркване на потребителите следва да бъде преценявана от гледна точка на тези потребители, които имат по-занижено внимание. Ако те нямат вероятност да се объркат, то още по-малко вероятно е да се объркат професионалистите.

Според вещото лице е налице визуално сходство в много висока степен, тъй като и двата знака представляват формата на контейнери, като и в двата случая те се състоят от две цилиндрични части, които са свързани с друга много тясна цилиндрична част с по-малък диаметър. Разликата между двата цилиндъра са на пръв поглед много трудно различими, като само при много внимателен и детайлен анализ може да се констатира разлика в ширината на свързващата част между двете основи на цилиндъра, което може да бъде доловено само от най-внимателните потребители. Визуално по-ранната марка на заинтересованата страна напълно се съдържа процесната регистрирана марка на жалбоподателя като словният елемент на регистрираната марка не може да заличи това общо впечатление.

По отношение на смисловото сходство на двете сравнявани марки вещото лице дава категоричен отговор, че смислово и двете марки са напълно идентични, защото и двете създават представа за вариантни изпълнения на аналогични по форма контейнери.

По отношение на отговора на въпроса за общото впечатление на марките, вещото лице заключава, че сравняваните марки съдържат идентични доминиращи и отличителни характеристики, а именно еднаквата форма на първичните опаковки-контейнерите, оформени композиционно по един и същи начин като цилиндрична форма, която по средата е с вдлъбнат пояс с по-малък диаметър, овалното дъно на края на едната цилиндрична част и наличието на гърловината в края на другата цилиндрична част, което прави впечатление и се запаметява от потребителите. При това положение марките са сходни във висока степен визуално и са концептуално и смислово идентични.

При отговора на въпроса за сходство между марките следва да бъде отчетено и това, че бе отчетено от експертизата и че процесните стоки са идентични и сходни поне в средна степен.

Релевантните потребители също са едни и същи- това са масовите потребители, които предвид ежедневната употреба и ниската на цена на стоките са със занижено внимание и неточно възприятие.

Въз основа на сравнителните анализи по-горе, вещото лице Ш. е намерило, че общото впечатление от двете сравнявани марки в тяхната цялост е че е сходно най-малкото в нормална степен.

Съществуващите разлики от добавения словно-образен елемент в процесната марка не са достатъчни, за да се преодолеят основните сходства във визията и семантиката на триизмерните марки и може да се предположи, че грамотният и информиран на средно ниво потребител ще игнорира възприятията си по отношение на характерната подчертаност на еднаквите общи доминиращи и отличителни елементи.

Изводът на вещото лице е че пряко объркване между знаците може да настъпи като според него във всички случаи потребителите ще направят и връзка за единен произход на стоките. Марките

споделят цялостен елемент, който е единственият елемент на по-ранната марка, той е отличителен и добре разпознаваем, като изцяло се съдържа в процесната марка.

Предвид горното вещото лице намира, че сравняваните марки, при сходството между стоките и услугите, до които се отнасят, са сходни до степен, която да доведе до вероятност от объркване на потребителите, както и да помислят, че стоките/услугите произхождат от едно и също или свързани лица.

При така установените факти настоящият състав на съда намира, че следва да формира изводите си неоснователността на жалбата, като съображенията му за това са следните :

Производството по настоящото дело е образувано по повод на жалба срещу решение, с което на основание чл. 12, ал. 4 ЗМГО е разпоредено заличаване на търговска марка, на основание подадено искане от действителния притежател на по-ранна нерегистрирана марка, която се използва в търговската му дейност на територията на Р България.

Предметът на настоящото производство се определя от приложимата правна норма, която пък се определя от основанията на което е подадено, съответно уважено искането. В разглеждания случай това е нормата на чл. 12, ал. 4 ЗМГО, която предвижда доказването на следния фактически състав, кумулативното наличие на всички елементи от който позволяват да се допусне заличаване на регистрацията на една вече регистрирана търговска марка :

Да е налице нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Р България от действителния ѝ притежател;

Да е подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка заявка за регистрацията ѝ;

Да е налице действително използване на нерегистрирания знак, което е по-ранно от датата на заявяване на атакуваната марка и което е продължило към подаване на искането за заличаване;

Да е налице идентичност между атакуваната и по-ранната нерегистрирана търговска марка и техните стоки и услуги или идентичност или сходство между атакуваната и по-ранната нерегистрирана марка и техните стоки или услуги, което да обуславя възникването на вероятност от объркване на потребителите.

В този смисъл е и константната съдебна практика (така напр. Решение № 5345 от 18.05.2023г., 7 отд.), където по същия начин е дефинирано кумулативното наличие на признаците по чл. 12, ал. 4 ЗМГО, установеното съществуване на които позволяват заличаване на регистрирана вече търговска марка по искане на трето лице, при положение че това лице е вече заявило за регистрацията своята нерегистрирана марка.

Цитираната съдебна практика на касационната инстанция категорично разяснява, че при спорове за използване в търговската дейност на територията на Р България на нерегистрирана марка следва да се вземе предвид мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка с услугите, на което се основава искането. Следователно, за да бъде една нерегистрирана марка преценена като способна да идентифицира търговския произход на услугите, необходимо е да се отчете значимостта на използването ѝ от гледна точка на територията и постигнатия икономически ефект, разбирани като продължителност, публично представяне и релевантен сектор.

Изцяло в този смисъл са и Методическите указания на Патентното ведомство, които ясно дефинират какъв е предметът на производството по опозиция по реда на чл. 12, ал. 4 ЗМГО.

Следователно приложимата в случая правна норма не включва самостоятелно изследване на липсата на отличителност, което е предмет на абсолютните основания за отказ за регистрацията по чл. 11 ЗМГО. Предмет на изследване в настоящото производство са т. нар. относителни основания за отказ, които предпоставят наличието на твърдени субективни права, които да са конкурентни на

правото на заявителя да регистрира същия търговски знак и които това лице със самостоятелен правен интерес може да противопостави на заявката за регистрация. По този начин с въведените от жалбоподателя твърдения се прави изкуствено изместване на релевантните подлежащи на установяване обстоятелства и подмяна на спора от правното основание на което е сезиран органа с искането на заинтересованата страна- по чл. 12, ал. 4 ЗМГО, което и дефинира предмета на същия. С въведените в хода на делото от жалбоподателя твърдения за липсата на отличителност на по-ранната марка, се направи от последния опит настоящият процес да бъде изцяло отклонен от изясняването на правилния фактически състав на нормата на чл. 12, ал. 4 ЗМГО по която е сезиран административния орган и която единствено определя предметния обхват на настоящото производство, като се иска от съда да се насочи към изследване на това дали по-ранната противопоставена на жалбоподателя марка на заинтересованата лица отговаря на изискванията за отличителност, която преценка в настоящето съдебно производство е неотнормима. Това е така, защото такива възражения не са обект на разглеждане и в обжалваното решение, поради което и същото не може да бъде отменено като незаконосъобразно само на основание поради това, че не е разглеждало въпроси по чл. 11 ЗМГО, както се опитва да се домогне жалбоподателят. Ето защо, съдът намира, че няма да обсъжда като неотнормими и ирелевантни за крайния изход на спора всички допуснати по инициатива на жалбоподателя писмени и гласни доказателства и експертни заключения на вещи лица- допълнителната експертиза на вещото лице В. Ш., както и повторната и допълнителна съдебно-маркови експертизи, изготвени по възлагане от вещото лице С. Д., тъй като същите нямат релевантно значение за изясняването на фактическия състав на основанието по чл. 12, ал. 4 ЗМГО, което по изложените по-горе мотиви единствено съставлява предмета на настоящото производство.

Ето защо при произнасянето си съдът ще се ограничи единствено с обсъждането на доказателствата, които имат релевантно значение за фактическия състав на производството по чл. 12, ал. 4 ЗМГО с оглед установяването на кумулативните му елементи, както бяха очертани от съда по-горе.

В случая от ангажираните от заинтересованата страна „Гейд 2000“ ЕООД писмени доказателства- данъчни фактури, както и от приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице ССЕ- Г. М., се установява, че е заинтересованото лице е използвало нерегистрираната си триизмерна марка, за която е подадена от него заявка за регистрация с вх. № 163218, в търговската си дейност за територията на страната за обозначаване на стоки от клас 30 „ледени близалки“, от преди датата на заявяването на процесния знак- 11.07.2019 г. Установява се, че това използване продължава до датата на подаване на искането за заличаване- 21.06.2022 г., за което са представени достатъчно писмени доказателства- данъчни фактури, всичките неоспорени от ответника, като верността на отразените в счетоводството на „Гейд

2000“ ЕООД счетоводни записвания е безспорно потвърдено от заключението на приетата и неоспорена от страните ССЕ.

Предвид горното следва да се приеме за доказано, че опонентът „Гейд 2000“ЕООД е използвал в търговската си дейност на територията на Р България нерегистрираната търговска марка, във връзка със стоките „сок за замразяване“ и „напитки за замразяване“, които като консистенция и след нарочно технологично замразяване са били предназначени за консумация от крайния потребител под формата на „ледени близалки“.

От това следва извода, че нерегистрираната обемна марка, за която е подадена заявката за регистрация с вх. № 163218, е била търговски използвана още преди датата на заявяване на процесната марка с дата на заявка от 11.07.2019 г. и регистрирана на дата 06.02.2020 г.

По отношение на следващия релевантен въпрос за наличието на сходство между сравняваните марки – по-ранния знак на опонента и регистрираната марка на жалбоподателя, съдът следва да изходи от възприетите принципи и критерии в Методическите указания на Патентното ведомство и в ръководствата на ЕУРЮ, като последните са изведени от тълкувателната практика на Съда на ЕС. Те най-общо се свеждат до следното :

Общо приет принцип е че знаците са сходни, при условие, че стоките/услугите са идентични/сходни и ще има възможност за объркване в смисъл, че релевантните потребители ще могат да предположат, че стоките/услугите носещи по-късната марка и стоките/услугите носещи по-ранната марка имат един и същ произход или произхождат от икономически свързани предприятия;

Знаците трябва да се сравняват във вида, в който са заявени/регистрирани;

Преценката на сходството между знаците не трябва да се базира само на някои изолирани елементи, но при възприемането на сравняваните знаци в тяхната цялост;

Общата преценка следва да се извършва на база визуално, фонетично и смислово сходство, като се имат предвид техните отличителни и доминиращи компоненти съобразно доминиращото възприятие.

Отличителните и доминиращите елементи са особено важни при преценката на сходството между знаците, тъй като в нормалния живот вниманието се фокусира върху доминиращия елемент и този който отличава знака, като именно те се запомнят най-трайно.

В разглеждания случай от основното заключение на вещото лице В. Ш. се установява по безспорен начин, че нерегистрираната търговска марка представлява прозрачна опаковка с цилиндрична форма, със заострен връх, наподобяващ капкомер. От своя страна, процесната търговска марка също представлява абсолютно същия цилиндричен фалкон, като единствено е добавен словният израз ICE RONA. И двата знака представляват прозрачни, цилиндрични контейнери,

единият край на които е закръглен, а другият- издължен, като специфичният елемент и при двата знака е наличието на силно стесняване по средата.

На тази база вещото лице Ш., чието заключение съдът кредитира изцяло като обективно и професионално изготвено, заключава, че словният елемент ICE RONA, представен с червени букви и ограден в тънка червена линия под формата на елипса, не води до изключване на сходството между сравняваните знаци, предопределено от сходното въздействие на фигуративните им елементи.

На следващо място, при извършения от експерта сравнителен анализ на противопоставените знаци показва, че между тях е налице значително визуално и концептуално сходство, предопределено от съдържащите се в марките фигуративни елементи. Установява се, че последните са визуално сходни помежду си във висока степен, като съществуващите при представянето на изграждащите ги цилиндрични тела разлики дори могат да останат незабелязани при търговската им употреба от страна на релевантния масов потребител, който не го интересуват и вниманието му по повод на потреблението не е насочено към забелязването на тези незначими отлики. Действително в атакувания знак се съдържа и словен елемент ICE RONA, който няма аналог в по-ранния знак на заинтересованата страна, а поначало действително словните елементи са тези които привличат първоначално вниманието на потребителя при наличието на комбинирани композиции, каквато е настоящата. В случая обаче според вещото лице, чийто изводи съдът възприема изцяло, съществена роля при преценката за вероятност за объркване на потребителите ще има обстоятелството, че по-ранната марка изцяло се състои от посочения фигуративен елемент, а същият изцяло се съдържа и в атакуваната марка и заема най-голяма площ в нея.

При преценката за вероятното сходство и възможност за объркване на потребителите следва да се държи сметка на обстоятелството, че и двата знака са използвани за опаковка и означаване на стоки и услуги, които са идентични или поне сходни в значителна степен. Релевантните потребители на тези стоки също са едни и същи- това са масовите потребители- основно деца и подрастващи, които предвид ежедневната употреба и ниската на цена на стоките са със занижено внимание и неточно възприятие. При това положение винаги ще съществува риск от пряко объркване между знаците като във всички случаи потребителите ще бъдат заблудени смятайки, че е налице връзка единен произход на стоките, отчитайки на главно място наличието на цялостния цилиндричен елемент, който е главен и изпъкващ, следователно лесно запомнящ се, в по-ранната марка. Същият е отличителен и добре разпознаваем, като въпреки използвания словен елемент изцяло се съдържа в процесната марка.

Предвид горното съдът намира, че сравняваните марки, при сходството между стоките и услугите, до които се отнасят, са сходни до степен, която да доведе до вероятност от объркване на потребителите, както и да помислят, че

стоките/услугите произхождат от едно и също или свързани лица. Това от своя страна води до извода, че са установени наличието на всички очертани по-горе кумулативни елементи на нормата чл. 12, ал. 4 ЗМГО, които да позволяват заличаването на регистрацията на една вече регистрирана търговска марка.

Горните изводи водят до извод за неоснователността на жалбата на Р. Г. А., подадена чрез процесуалния ѝ представител адв. И. П., срещу решение № РС-26/1 от 02.02.2024 г. на Председателя на Патентното ведомство в частта му, с което се заличава регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA – комбинирана, за всички стоки от клас 30, както и за изброените стоки в решението за клас 32 и 35 на МКСУ, а обжалваното решение на Председателя на Патентното ведомство да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответникът има право на разноски размер на 100 евро за юрисконсултско възнаграждение, а заинтересованата страна „Гейд 2000“ ЕООД разноски за заплатено адвокатско възнаграждение и депозити за вещи лица - в общ размер на сумата от 4954,07 евро.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. А. срещу решение № РС-26/1 от 02.02.2024 г. на Председателя на Патентното ведомство в частта му, с което се заличава регистрацията на марка с рег. № 107755 ICE RONA - комбинирана, за всички стоки от клас 30, както и за изброените стоки в решението за клас 32 и 35 на МКСУ, като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. Г. А., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Патентното ведомство на Република България сумата в размер на 100 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Р. Г. А., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на „Гейд 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 4954,07 евро, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :

